

kjole, gives i dag en større frihed, og så er vi da i hvert fald nået et stykke ad vejen med en for mig at se god ledsageordning.

For et par dage siden læste jeg i min lokale avis, som bl.a. dækker Egebjerg Kommune, at her fra den 1. april, hvor lovgivning om mere frit valg trådte i kraft, skiftede glade, tilfredse borgere ydelsen om til en tur med hjemmehjælperen; en god og en tryk ledsageordning.

I Socialdemokratiet er vi af den opfattelse, at yderligere lovgivning ikke vil gavne dem, den egentlig er tilsigtet. De allerfleste kommuner løser de her opgaver individuelt efter borgerens behov.

Med disse ord vil jeg på Socialdemokratiets vegne afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det synes jeg altså at den socialdemokratiske ordfører kom meget, meget let om ved.

Man begynder at blande hjemmehjælpen ind i det her. Jamen næsten samtlige partier har lige under det forrige forslag om privat hjemmehjælp stået her på talerstolen og sagt, hvor besværligt det er med hjemmehjælp, og at man kan ikke få hjemmehjælp nok. Tror den socialdemokratiske ordfører virkelig, at man kan få kommunerne til at yde 15 timers ekstra hjemmehjælp om måneden til ledsageordningen?

Nu lægger man det ind i det, at det giver diskrimination til de øvrige handicappede, hvis den gruppe af meget, meget svært handicappede, som er totalt ude af stand til at bevæge sig uden at have en ledsager til at putte kørestolen ind i bagagerummet eller sådan noget, får det, men tror man virkelig, at det bliver bedre, efter man er blevet 67 år? Tror man virkelig, at de øvrige pensionister vil blive misundelige, fordi den her gruppe, som måske har været handicappet hele deres liv, bibeholder den særordning med de 15 timers ledsagehjælp?

Erik Larsen (V):

Det er jo klart, at når vi ser på forløbet af udviklingen af ledsageordningen, vil det være uforståeligt for mange, at de, når de er 67 år, ikke længere er omfattet.

Historisk set var ledsageordningen noget, der startede som et begrænset forsøg i nogle kommuner, og glæden over og succesen med ledsageordningen var så så stor, at man lavede en lovgivning om den og dermed gav alle, som havde behovet, mulighed for at få op til 15 timers led-

sagelse. I Venstre har vi været meget tilfredse med, at det blev til lovgivning. Vi synes, at det viser, at mange har glæde af det.

Når vi så står med forslaget her fra Dansk Folkeparti, vil jeg gerne tage udgangspunkt i det, som socialministeren sagde, nemlig at vi i forbindelse med pensionslovgivningen har været inde på dette spørgsmål og faktisk sikret, at nogle af de behov, som måtte være også efter det 67. år, kunne opfyldes. Endelig må vi sige, at man også kan få behovet, efter man er fyldt 67 år, og det er der også taget højde for i pensionslovgivningen.

I Århus er man ved at starte nogle forsøg op omkring spørgsmålet, og jeg synes, at det bliver spændende at se, hvordan resultaterne af de forsøg i Århus vil falde ud, og også, hvordan man vil få en naturlig kobling mellem den kommende lovgivning om de ældre og forsøget i Århus.

I Venstre er vi af den opfattelse, at vi bør afvente resultatet af de forsøg og virkningen af pensionslovgivningen.

Pia Christmas-Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti har megen sympati for det beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har stillet om videreførelse af ledsageordningen efter folkepensionsalderens indtræden af præcis de grunde, som har været fremført tidligere. Der er ikke så forfærdelig megen umiddelbar logik i, at ledsageordningen bortfalder, bare fordi man bliver folkepensionist; det bliver man jo ikke mindre handicappet af.

Problemet er, at Dansk Folkeparti lægger op til en ny skævhed, nemlig den skævhed, som vil bestå i alderspensionistgruppen, for hvad med dem, der bliver handicappet, efter de er blevet alderspensionister? Skal de ikke have samme muligheder som dem, der har været handicappet hele livet eller en større del af livet?

Jeg synes, det er et problem, som vi må overveje meget grundigt, ikke mindst under udvalgsarbejdet, for det nytter jo ikke rigtig noget at løse ét problem med den ene hånd, hvis det samtidig indebærer, at man skaber et lige så stort med den anden hånd.

Vi er fulde af sympati over for tankegangen i beslutningsforslaget og vil meget gerne indgå i en konstruktiv dialog om det, men jeg kan ikke give et tilsagn om at stemme for her ved førstebehandlingen, for vi må se på de afledte konsekvenser for de øvrige alderspensionister, men vi har altså en meget, meget positiv grundindstilling til forslaget og til hele problemstillingen.